

sidste Stykke), men man har dog foretrukket at give den en saa almindelig Form, at den ogsaa kan omfatte mulige fremtidige Tilfælde af lignende Bestaaenhed.

ad § 3.

Denne og den følgende Paragraph angive Omfanget af Postvæsenets Virksomhed, forsaavidt denne ikke udføres ifølge administrativ Bestemmelse, og nærværende Paragraph omhandler da først de Gjenstande, som Postvæsenet i Genhold til Loven befordre og besørger, med den nærmere Definition, der med Hensyn til Anvendelsen af de øvrige Lovbestemmelser udfordres til en nøjagtig og utvivlsom Adskillelse mellem de forskjellige Arter af Postforsendelser.

Indholdet af Etr. a og b er, med Undtagelse af de to sidste Stykker af Etr. a og det sidste Punctum af Etr. b, overensstemmende med, hvad der deels udtrykkelig er udtalt i Lovgivningen og de sig dertil sluttende administrative Bestemmelser, deels allerede faktisk er Tilfældet deels i Indlandet, deels i Samfærdigheden med en stor Deel af Udlandet.

De Punkter, i hvilke Bestemmelserne under Etr. a og b, som nys anført, afvige fra det nu Bestaaende, angaae for det Første Værdiangivelsen, idet de nugældende Forskrifter, ifølge hvilke den virkelige Værdi skal angives for ikke-anbefalede Breve og Pakkeforsendelser, der indeholde Penge eller Værdisager, ere forandrede derhen, at Værdiangivelse kun foreffrives som Pligt med Hensyn til ikke-anbefalede Breve, at der for disses Bedkommende ikke nødvendigvis skal angives den fulde Værdi, og at det kun er Penge, Betalingsrepræsentativer o. desl., hvis Indlæggelse i ikke-anbefalede Breve gjør Værdiangivelse nødvendig. Aldeles at have den tvungne Angivelse af Værdi (Lov angaaende Postforsendelser af 11te Marts 1851 § 5; Lov af 26de September 1865 om Endringer i og Tillæg til de gjældende Lovbestemmelser angaaende Postforsendelser, § 3) har man fundet utilraadeligt, dog ikke af Hensyn til den større Indtægt, Postvæsenet har af Værdiporten, naar Værdiangivelsen er en tvungen Sag, men af Hensyn til den sikre Besorgelse af de Postvæsenet anbetroede Værdisager, og for at Postbetjentene ikke skulle fristes til at tilvende sig

eller mistænkes for at have tilvendt sig Værdier, hvis Aflevering til og fra Postvæsenet ikke kan bevises, fordi de ikke have været angivne. Erfaringen har tilfulde vist, hvor uheldig Opgivelsen af den tvungne Værdiangivelse er baade for Publicum og for Postvæsenet, idet den aldeles uefterviselige Forsendelse af Penge og let realisable Værdisager medfører en Fristelse, som man ikke kan vente, at Alle, saavel Postfunctionairer som Andre, der faae Forsendelserne ihænde, skulle kunne modstaae, og løse Breve med uangivne Penge derfor hyppig forvinde, hvorved ikke blot de Corresponderende lide Tab, men ogsaa Postvæsenet nedfattes i det almindelige Dømmeme, medens det netop maa være denne Institution i høieste Grad magtpaaliggende at nyde Publicums fulde Tillid. Men ligesom man ikke har villet foreslaae nogen Forandring i den i Loven af 26de September 1865 § 3 indeholdte Bestemmelse, ifølge hvilken Penge og Værdisager uden Angivelse lovlig kunne sendes i anbefalede Breve, saaledes har man troet ved nærværende Lovforslag ikke alene at kunne indskrænke den tvungne Angivelse til saadanne Værdisager (Penge, Repræsentativer o. desl.), hvis umiddelbare Anvendelighed som Betalingsmiddel i højere Grad frister Uvedkommende til at tilvende sig dem, men ogsaa i to andre væsentlige Punkter at kunne forlade den nugældende Lovgivning angaaende Værdiangivelsen, idet det nemlig efter nærværende Paragraph Etr. a kun vil komme til at paabvide Afsenderen som Pligt at foretage Værdiangivelse, naar Penge osv. nedlægges i ikke-anbefalede Breve, og idet det efter Etr. b i intet Tilfælde vil være Pligt at angive den fulde Værdi. Hvad Postvæsenet nemlig efter det Ovenanførte maa søge at forebygge, er, at Forsendelsen af Penge, Repræsentativer osv. skeer under en saadan Form, at Afleveringen til og fra Postvæsenet bliver uefterviselig. Forsendes Penge osv. i Pakker, vil Ind- og Udleveringen under alle Omstændigheder kunne eftervises, da Pakkerne, uden Hensyn til om Værdi er angiven eller ikke, protokolles ved Modtagelsen og Afleveringen samt expederes hver for sig, og en lignende Behandling blive de anbefalede Breve samt selvsølgelig